

Agatha Mystery

Primera edició: febrer del 2013

Títol original italià: *Crociera con delitto*

Textos: Sir Steve Stevenson

Editing: Mario Pasqualotto

Coberta original i il·lustracions: Stefano Turconi

Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: David Sánchez Vaqué

Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir

Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Projecte editorial d'Atlantya Dreamfarm s.r.l., via Leopardi, 8 - 20123 Milà, Itàlia

© 2012 Istituto Geografico De Agostini, S.p.S., Novara, per l'edició italiana

© 2013 Laia Font i Mateu, per la traducció

© 2013 La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

Drets internacionals © Atlantya S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milà (Itàlia) - foreignrights@atlantya.it, www.atlantya.com

La Galera, SAU Editorial

Josep Pla, 95

08019 Barcelona

www.lagalera.cat

lagalera@grec.cat

Imprès a Limpergraf. Mogoda, 29-31 Polig. Ind. Can Salvatella.

08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-30.494-2012

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-4554-0

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

Sir Steve Stevenson

CRIM ALS FIORDS

Il·lustracions de
Stefano Turconi

Traducció de Laia Font i Mateu

laGalera50

DESENA MISSIÓ

PARTICIPANTS

Agatha

Dotze anys, aspirant a escriptora de novel·la negra, té una memòria formidable.

Larry

Estudiant matusser de la prestigiosa escola per a detectius Eye.

Mister Kent

Exboxejador i majordom amb un impecable estil britànic.

Watson

Gat siberià pestilent amb l'olfacte d'un gos coniller.

Oncle Samuel

El pare superatlètic d'en Larry, que no deixa escapar l'oportunitat de competir amb el seu fill.

DESTINACIÓ: TRONDHEIM – NORUEGA

OBJECTIU

Recuperar un document secret i capturar l'assassí d'un espia famós. Tot plegat abans que el transatlàntic *King Arthur* arribi a destinació!

La font d'inspiració principal d'aquest llibre són documents, llocs interactius i gravacions sobre el transatlàntic *Queen Mary 2*. A més, no existiria sense les figures llegendàries del gènere d'espies, al qual s'ha intentat retre homenatge.

En Larry Mystery, un noi de catorze anys, tenia un físic prim i eixut, sense el més mínim rastre de músculs. Dropo per naturalesa i amb els cabells negres sempre despentinats, passava dies sencers remenant aparells tecnològics al seu àtic del quinzè pis del Baker Palace. Els amics de Londres li havien posat el sobrenom de *doctor Jekyll* pels costums estranys i nocturns que tenia i que recordaven els d'un científic boig eternament aïllat al laboratori.

Quan sentia xiuxiuejar aquell malnom, en Larry reia i feia veure que protestava tímidament. D'altra banda, no es podia negar que tots els membres de la família Mystery eren més aviat extravagants. Eren

persones excèntriques amb oficis improbables i vivien repartits per tots els racons del planeta. A més, en Larry preferia mantenir amagada la seva activitat autèntica: tret de rares excepcions, ningú no sabia res dels èxits que aconseguia com a investigador!

Fins i tot el seu pare, en Samuel, ignorava les missions perilloses que li assignava l'escola per a detectius: investigacions sobre robatoris, segrestos i altres delictes. Quan el va matricular a la prestigiosa Eye International, en Samuel Mystery va fer prometre al seu fill que estudiaria molt i que trauria les notes més altes per convertir-se un dia en director de Scotland Yard, ni més ni menys. Després va esclafir una sonora riallada. Allò era el senyal que li llançava un repte. Era típic d'ell, comportar-se així: tenia la dèria de competir i guanyar feia que li caigués la bava literalment.

Des d'aleshores, en Larry intentava fer tot el possible als pupitres de l'escola i durant les

investigacions que li confiaven de tant en tant. Aquella vegada, però, estava de vacances. Cap examen terrible a la vista i cap intriga per resoldre a l'horitzó. El jove detectiu tenia per endavant set dies només de descans... Si no hagués estat per la pesada presència del seu pare, hauria estat la millor setmana de la seva vida, sens dubte.

—Ostres! Sempre igual! —va queixar-se en Larry, enfilant-se a l'escaleta del trampolí de tres metres. Amb prudència, va arribar a dalt de tot i es va enganxar a la barana. La piscina brillava a la coberta 12 del majestuós transatlàntic *King Arthur*, que solcava les onades al llarg de les costes noruegues. Des d'allà dalt, mirés on mirés, el jove detectiu veia un mar escumós i infinit, on el sol s'emmirallava en mil reflexos. A la llunyania, brillava el perfil verd maragda dels fiords.

—Llança't, Larry! —li va cridar el pare des del marge de la piscina, assegut-se en una gandula amb la càmera de vídeo.

Pell bronzejada, pectorals esculpits i aire juvenil: no semblava que tingués quaranta anys fets.

—Que vols perdre tots els reptes? —va afegir en to de burla—. Ja t’he guanyat en natació i apnea. Ets un zero a l’esquerra!

En Larry va prémer les dents i va avançar pel trampolí, insegur, balancejant-se atemorit. Per què havia acceptat anar al creuer que organitzava el seu pare? Ja ho sabia, que seria un suplici.

Per redreçar la situació, havia de demostrar com més aviat millor que no es donava per vençut. Així, doncs, va respirar fondo, va foragitar la sensació de vertigen i va arribar a l'extrem de la plataforma.

— Ara volem una bomba! — va udolar en Samuel Mystery, divertit —. Has vist quants esquixos ha aixecat el meu salt? A veure si n'ets capaç, tu!

— Ah, oh... Aquesta vegada et guanyo — va balbucejar en Larry amb poca convicció. Va posar els peus al caire i va obrir els braços per equilibrar-se —. Estic..., aaa..., quasi a punt!

Però el va distreure alguna cosa.

A força de sentir mofes i incitacions, al voltant de la piscina s'havia aplegat una colla de curiosos. Entre els espectadors només hi faltava la nova dona del pare, la campiona olímpica de cúrling Rikke Linstrid. Estava asseguda sota un para-sol i posava crema solar a la petita Ilse, de tot just un any, l'última de néixer a can Mystery. Deixant de

banda els ulls blaus, la germaneta s'assemblava molt a en Larry i mostrava la mateixa curiositat precoç pels ginys d'alta tecnologia.

—Per la barba de la reina —va murmurar en Larry en veure que la nena havia trobat l'EyeNet a la bossa de bany i hi jugava tan tranquil·la—. Si l'engega, l'hem feta bona. Per sort, hi he introduït el codi de seguretat.

Aquell objecte, semblant a un telèfon mòbil, era l'estri principal que es donava als alumnes de l'Eye International. A la carcassa de titani, hi amagava arxius secrets, bases de dades on-line i funcions increïbles per facilitar els procediments d'investigació.

—Vinga, Larry! Que ets el millor! —el van animar, de sobte, unes noietes que hi havia a l'aigua. Ell va donar un cop d'ull ràpid a sota i es va posar vermell com un pebrot: el saludaven i li llançaven petons amb les mans.

—Quin trencacors! —va declarar en Samuel

Mystery, orgullós. Després es va adreçar a les admiradores sorolloses —: Aquest vespre farem una festa en honor seu. Hi vindreu?

Elles van xisclar de felicitat, com si les haguessin convidat al concert privat d'una estrella del rock.

Mort de vergonya, en Larry va amagar la cara entre les mans. Ara ja no en tenia cap dubte: serien les vacances més incòmodes de la seva vida. I pensar que només volia passar uns quants dies lluny de les avorrides classes de l'escola i que havia fet mans i mànigues per demanar els permisos...

Turmentat per aquelles idees, el noi va valorar abandonar el repte i tornar amb la Rikke i l'Ilse i relaxar-se tranquil·lament. Mentre les mirava, l'escena va començar a passar a càmera lenta.

Vet aquí què va veure: la petita Ilse que llançava l'EyeNet amb cara d'espantada. Després, l'artefacte que xiulava i pampalluguejava com un boig, volant un munt d'estona. Finalment, espetegava

contra les rajoles relliscoses de la coberta 12 i, posteriorment, relliscava cap a la piscina.

Li havien assignat una nova missió i l'EyeNet estava a punt de caure a l'aigua!

El jove detectiu no s'ho va pensar dues vegades i es va llançar del trampolí. Va fer una pirueta espectacular, va entrar a l'aigua amb un estil perfecte i va arribar al marge.

Va agafar l'EyeNet amb la mà un moment abans que caigués a la piscina.

—El tinc! —va exclamar, panteixant per l'esforç.

Es va impulsar amunt i va comprovar que l'artefacte funcionés. Per sort, no semblava que s'hagués fet malbé. No es va adonar que tothom el mirava bocabadat pel salt de campió que havia fet. Van començar a aplaudir, però en Larry ja s'havia posat la samarreta i les sabates per anar a veure la cosineta Agatha a la proa del vaixell. Va passar de llarg del vigilant i va xopar d'aigua

les catifes que cobrien els passadissos interiors. En aquell moment es va oblidar del reglament tan estricte que hi havia a bord. Va cridar l'ascensor amb les mans que li gotejaven, sense apartar els ulls de la pantalla de l'EyeNet.

El missatge sintètic de l'escola no admetia vacil·lacions. El va rellegir per vintena vegada:

AGENT LM14,
CAÇA DE L'HOME AL KING ARTHUR. NOM CODIFICAT
<<OPERACIÓ BISMARCK>>. DETALLS ALS FITXERS
ADJUNTS. ACTUÏ AMB URGÈNCIA MÀXIMA.
PD: ENS SAP GREU FER-LI MALBÉ LES VACANCES.

En Larry va travessar les portes i es va obrir pas entre els passatgers esbalaïts. Que li feien malbé les vacances? Ni de bon tros: el noi sospirava alleujat i tot. En aquell moment, una investigació era una escapatòria perfecta a unes vacances avorrides.